

Дели Рад и др. са с по- запазена конкретна историчност. Като предания с по- слабо запазена конкретност и с повече наличие на изключителното като обобщаващ елемент в образите може да се определят тези за Вълчан войвода и Поп Мартин и в известна степен за Дамян войвода, Индже, Алтанлъ Стоян. В тях времето се осмисля преди всичко чрез характеристиките на епохата и по- малко чрез бележите на конкретно историческото.

Показателно в това отношение е преданието за тридесетгодишното хайдутуване на Вълчан войвода./82/ Но трябва да се каже, че в преданието не е фиксирано началото и края на този период. Знае се, че действа отдавна, но кога точно не се споменава. Неговото време в преданията се схваща като аналог на историческото време на робството, в което се вписват отделните етапи от руско- турските взаимоотношения. Времето му на хайдутуване е с функцията на маркер в историческото време.

Възпроизвеждането на информацията за хайдушко имане е обвързано конкретно с хайдушкото време, което в преданията е изцяло в контекста на историческото време, на "турското", а конкретизирането в него се осъществява чрез образите на прочутите хайдути и войводи. Но това конкретизиране се реализира не толкова чрез стремеж към хроникалност на живота им, а повече чрез "преценката" за значимостта на делата им, съизмерими във времето. Затова понякога в преданията липсва отчетливо и категорично диференциране на времето на хайдутуване на отделни прочути войводи, които независимо, че според историческия факт живеят и действат в различни периоди на историческото време, те трябва да се "срещнат". Така е в преданието, в което Вълчан войвода отива "на събор при Хаджията (Хаджи Димитър) на Агликина поляна. (№ 3) Съобразно "преценката" относно значимостта на тези войводи отстрана на фолклорното съзнание е в реда на нещата двамата "големи" да имат своята среща във времето и то не къде да е, а на хайдушкото сборище, най- вече заради смисъла и функцията им на хайдушки водачи с подчертано присъствие във фолклорната хайдушка история. В нея такава "среща" е възможна, дори задължителна именно като образи, олицетворяващи различни нейни пластове.

Същата идея битува и в цитираното предание, (№ 47) разказващо за парите, които "скътал" Кара Танас преди да замине за Бесарабия и част от които дава на Панайот Хитов за пушки и друго оръжие. Това, че такава среща е невъзможна в реалното историческо време, е без съществено значение. Важна е тяхната "среща" във фолклорната история, в която времето невини е измеримо с конкретните параметри на началото и края и всичко е подчинено на реализирането на определена идея./83/ Не е толкова важно сам ли обира хазната Кара Танас или заедно с Алтанлъ Стоян (което е възможно в реалното време/